

V I Lenin

Om betingelserna för upptagandet av nya medlemmar i partiet.

Två brev till V. M. Molotov.

I.*Kamrat Molotov.*

Jag ber att följande förslag av mig framlägges på Centralkommitténs plenum:

Jag anser det vara ytterst viktigt, att man förlänger provningstiden för upptagandet av nya medlemmar i partiet. Zinovjev anser att provningstiden bör fastställas till ett halvt år för arbetare och ett år för alla övriga. Jag föreslår att man fastställer ett halvt år endast för de arbetare, vilka under minst tio år faktiskt varit arbetare i industriella storföretag. För övriga arbetare bör man fastställa ett och ett halvt år; för bönder och rödarmister bör man fastställa två år och för alla övriga tre år. Särskilda undantag tillåtes med Centralkommitténs och Centrala kontrollkommissionens gemensamma tillstånd.

Jag anser det ytterst farligt att utan ändringar fastställa de av Zinovjev föreslagna korta tidsrymderna. Det råder inget tvivel om att man hos oss ständigt betraktar som arbetare sådana personer, vilka inte i ringaste grad genomgått den allvarliga skola, som storindustrin utgör. Mycket ofta faller under kategorin arbetare de mest genuina småborgare, vilka tillfälligt och på ytterst kort tid förvandlats till arbetare. Alla intelligenta vitgardister räknar alldeles bestämt med den omständigheten, att vårt partis föregivet proletära karaktär i verkligheten ingalunda garanterar detsamma mot en eventuell övervikt av småägarelement, och det inom kortaste tid. Med det hos oss förhärskande vårdslösa, osystematiska arbetssättet kommer korta kandidat-tider i själva verket att betyda fullständig brist på varje allvarlig kontroll över om kandidaterna verkligen är något så när beprövade kommunister. Om vi har 300-400.000 medlemmar i partiet, så är också detta antal överdrivet stort, ty absolut alla uppgifter visar att de nuvarande partimedlemmarnas utbildningsnivå är otillfredsställande. Därför förordar jag energiskt nödvändigheten av att förlänga provningstiden och att Organisationsbyrån därefter får i uppdrag att utarbeta och strängt tillämpa bestämmelser, som verkligen gör denna tid till en allvarlig provning och inte till en tom formalitet.

Jag är av den mening att denna fråga särskilt ingående måste behandlas på kongressen.

24 mars 1922. Lenin

II.*Till kamrat Molotov*

med begäran att brevet överlämnas till alla Centralkommittémedlemmar att läsas, innan frågan om betingelserna för upptagandet av nya medlemmar i partiet kommer upp på kongressen.

Sedan jag genomläst plenums beslut av den 25 mars beträffande frågan om kandidaternas provningstid vid upptagandet av nya medlemmar i partiet, skulle jag vilja tala mot detta beslut på kongressen. Men då jag fruktar att jag inte kommer att kunna uppträda på kongressen, ber jag att man tar del av följande synpunkter.

Det råder inget tvivel om att vårt parti till sin övervägande del inte är tillräckligt proletärt. Jag tror inte någon kan bestrida detta, och man behöver bara rådfråga statistiken för att få denna sats bekräftad. Efter kriget har fabriks- och verkstadsarbetarkåren i Ryssland blivit långt mindre proletär till sin sammansättning än tidigare, ty under kriget sökte sig de, som ville

undgå militärtjänst, in vid fabrikerna. Detta är ett allmänt bekant faktum. Å andra sidan är det lika otvivelaktigt att vårt parti för närvarande i dess helhet (om man tar nivån för det övervägande flertalet av dess medlemmar) är mindre politiskt skolad än vad som är nödvändigt för en verkligt proletär ledning i ett så svårt ögonblick, särskilt då bönderna dominerar i så oerhörd grad och vilka snabbt vaknar till en självständig klasspolitik. Vidare måste man uppmärksamma att frestelsen att inträda i regeringspartiet för närvarande är oerhörd stor. Man behöver bara erinra sig "Smena-vech"-männens¹ alla litterära verk för att övertyga sig om vilken — från allt proletärt främmande — publik som nu dragits med av bolsjevikernas politiska framgångar. Om Genuakonferensen kommer att ge oss en ny politisk framgång, så kommer tillströmningen av småborgerliga och gentemot allt proletärt direkt fiendliga element till partiet att öka i gigantisk omfattning. Sex månaders provningstid för arbetare kommer inte i ringaste mån att minska detta tryck, ty ingenting är lättare än att på ett konstlat sätt arrangera en sådan kort provningstid, så mycket hellre som det under nuvarande förhållanden inte erbjuder de ringaste svårigheter för ytterst många intellektuella och halvintellektuella element att komma in bland arbetarnas led. Av allt detta drar jag den slutsatsen, som i mina ögon ytterligare bekräftas därigenom, att vitgardisterna fullt medvetet räknar med vårt partis icke proletära sammansättning — den slutsatsen att vi måste betydligt förlänga kandidaternas provningstid, och om man fastställer sex månader för arbetare, så är det obetingat nödvändigt att man för att inte lura sig själv och andra definierar begreppet "arbetare" på så sätt, att under detta begrepp inräknas endast de, vilka faktiskt på grund av sin ställning i livet varit tvungna att tillägna sig en proletär psykologi. Men detta är omöjligt utan att man i många år stått på fabriken utan några som helst biavsikter men på grund av de allmänna betingelserna för det ekonomiska och sociala livet.

Om vi inte sluter ögonen för verkligheten, så måste vi erkänna att partiets proletära politik för närvarande inte bestäms av dess sammansättning utan av den oerhörda, oförminskade auktoriteten hos det ytterst tunna skikt, som kan kallas partiets gamla garde. Det skulle inte behövas mer än en obetydlig inre kamp inom detta skikt för att dess auktoritet skulle vara om inte undergrävd så i varje fall så försvagad, att avgörandet inte längre skulle vara beroende av detta skikt.

Därför är det nödvändigt: 1. att förlänga kandidaternas provningstid för alla kategorier; 2. att särskilt detaljerat fastställa, hur kandidaten i verkligheten skall genomgå sin provningstid, vilka de konkreta och praktiska betingelserna bör vara för kontrollen av att provningstiden verkligen genomgås och inte förblir en tom formalitet; 3. att få en kvalificerad majoritet i de institutioner, vilka avgör frågan om intagandet av nya medlemmar i partiet; 4. att göra det till ett villkor för intagandet att det godkännes inte bara av guvernementskommittéerna utan också av kontrollkommissionerna; 5. att utarbeta ytterligare några åtgärder för att göra det lättare för partiet att befria sig från sådana medlemmar, som alls inte är kommunister, vilka fullt medvetet genomför den proletära politiken. Jag föreslår inte någon ny generalrensning av partiet, ty jag tror att detta för närvarande är praktiskt ogenomförbart, men det är nödvändigt att hitta på några medel att faktiskt rensa partiet, d. v. s. minska dess omfattning, och om man överväger detta, så är jag övertygad om att man kan finna på en rad lämpliga åtgärder.

Jag ber, att de medlemmar av Centralkommittén, som läser detta, om möjligt svarar mig om också bara med ett kort telefonmeddelande, adresserat till någon av sekreterarna i Folkkommisariernas råd.

26 mars 1922.

Lenin.

¹ Se Lenins förklaring på detta i "RKP(b):s centralkommittés politiska verksamhetsberättelse den 27 mars" vid RKP(b):s elfte kongress 1922